

Augsburg, 15. Juli 1563

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 287.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. P. D. Respondere tuis literis, creberrimis illis quidem et humanissimis, quo nomine me plurimum tibi debere agnosco, soleo, γραμματοφόρου τυχών. Nam in quaerendo, me sanè fateor esse negligentiorem. Pudet enim propter tantillam rem ijs esse supplicem, οἵτινες τὸν κερδῶν κοιτέοντες, τοῦ λογίου καταφρονοῦσιν, et cum ad quaestum omnia referant, paucos numulos pudet accipere, gratis inseruire mihi, a quo nihil sperant, piget. ιδοὺ τὴν ἀπολογίαν, qua tamen nunc opus esse non existimo. Nisi enim tabellarius fefellit, tu prius responsum meum accepisti, vnaqüe D. Laurentij, quam ego tuas postremas, quibus tamen διὰ τὸ ἀσφαλέστερον, denuo paucis et κεφαλαιωδῶς (Nam et valetudine parum commoda, et negociolis plusculis impedior) respondebo.

D. Tuppium plurimum se tibi debere fatetur, τῶν χαρίτων τὸν θυμὸν ἄριστον ἡγούμενος. Accepimus enim tuas pharmacopola.

Adolescentes ad vos mittimus tres, Io[annem] Lucam Rammingerum, Georgium Francum, et G[eorgium] Wegmannum, non pessimae spei, si quid hac corrupta disciplina de ullo adolescenti sperari potest. Haec μεμψιμοιρία καὶ δυσελπιστία συκοφαντικῶς ὑπό τινων ἔρμηνευθεῖσα τοῖς ἐν λευκορίᾳ διδασκάλοις διέβαλε με, ὡς φασιν, εἰς ἀχαριστίαν τὲ καὶ ἀλαζονείαν καὶ συκοφαντίαν, ijdemqüe fortasse clamitabunt, me autore nostrates mitti Lipsiam potius quam Vitebergam. Quod crimen agnoscam ac an negem, equidem dubito. Neque enim mea tanta est autoritas, et seueriore disciplina contineri studiosos vtile duco. In quo si tua humanitas τοῖς γραμματοφόροις sine molestia commodare poterit, scio facturum. Sin apud vos locus illis non erit, per Scholarchas nostros Vitebergam eis ire licebit, τῷ καιρῷ δουλεύουσι.

τὰ τοῦ θέωνος, vel iurato vel iniurato mihi credas velim, vnaqüe D. Tuppio, ἄνθρακας εἶναι, καὶ μηδοτιοῦν πρὸς ἔπος μᾶλλον δὲ τὴν ἐπιθυμίαν σου. Legi libellum ante annos complures, et reuolui tuis literis acceptis. Tuppium descriptsisset, si fuisset operaeprecium.

περὶ τῆς κατηχήσεως ἐν μ' κεφαλαίοις γρηγορίου τοῦ νύσσης si reuersus fuerit D. Io[annes] Iacobus Fuggerus, dabo operam, vt tibi ἀπόγραφον quam primum mittam: ὅν μὴ αἱ τῶν καιρῶν δυσχέρειαι ἐμποδίσωσιν. Nam oneris quidem, cui ferendo sim, quidvis mihi imponito. Feram enim et libenter et ex officio.

Libelli tui doctissimi penè ingrati mihi sunt, cum sint gratissimi. Quî isthuc dices? ὅτι ἄχθομαι βεβαρβαρωμένος, χρόνιος ὧν ἐν βαρβάροις. Hic nihil tale dicimus aut audimus. μόνα δὲ ἡ τὰ πρὸς ἄλφιτα, ἡ πρὸς φιλονεικίαν ἡ καὶ ἀσέλγειαν. Nugae meae grandiores sunt, quam vt operaeprecium sit ijs onerare tabellarium. Edidi nuper Epictetum σωματοποιηθέντα. Nunc excuduntur ὑπομνήματα εἰς τὰ περὶ καθήκοντος, dictata nostris auditoribus. Propediem succendent, si vixero, Σουίδα τὰ ιστορικὰ καὶ πραγματικὰ, quae cuidam τῶν μεγιστάνων χαριζόμενος, μᾶλλον δὲ τὰ πρὸς τὸ ἄλφιτα ζητῶν, verto, et vt peruertam (meministi enim quid de Cornariano Platone dixeris) operam dabo, nisi me ἡ πεπρωμένη interceperit. Nam αἱ λοιπικαὶ καταστάσεις magis me nunc solicitant, quam αἱ τῶν κιμμερίων ἀτασθαλίαι. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει, ἀλλοτρίων δ' ἥττον μέλει.

τῷ ἀλαρίχῳ τὸν ἀσπασμόν σου μεθερμηνεύσας εἰς δύναμιν, ἀπέδωκα. quem ille illustri gratia excepit, et iudicio de se tuo, et amore perquam exhilaratus, ἀντασπαζόμενός τε καὶ πάντ'

ἐπαγγελλόμενος. Sed desino. Nam et charta, vt vides, me destituit, et somnus obrepit. Vale.
Augustae Vindelicorum Idibus Iulij 1563.

Hiero[nymus] Wolfius.